

पश्य लश्मण शितेषु मानवं मत्तसंहितं ।
 मोहयित्वा नयत्येनं न च प्राणैर्वियुज्यते ॥ १९ ॥
 इमान् अपि बधिष्यामि निर्धृणान् दुष्टचारिणः ।
 रत्नसान् पापकर्मस्थान् यज्ञघ्नान् रुधिराशनान् ॥ २० ॥
 संगृह्यास्त्रं ततो रामो दीप्तमाग्नेयमुत्तमं ।
 सुवोद्भूरसि चित्तेप/स विद्वः प्रापतद्भुवि ॥ २१ ॥
 शेषान् वायव्यमुदाय निजघान महायशाः ।
 राघवः परमोदारो मुनीनां मुदमावहन् ॥ २२ ॥
 स हत्वा रत्नसान् सर्वान् यज्ञघ्नान् रघुनन्दनः ।
 ऋषिभिः पूजितस्तत्र यथेन्द्रो विजये पुरा ॥ २३ ॥
 अथ यज्ञे समाप्ते तु विश्वामित्रो महामुनिः ।
 निरीतिका दिशो दृष्ट्वा काकुत्स्थमिदमब्रवीत् ॥ २४ ॥
 कृतार्थो ऽस्मि महाबाहो कृतं गुरुवचस्त्वया ।
 सिद्धाश्रमपदं चेदं भूयः सिद्धतरं कृतं ॥ २५ ॥

इति बालकाण्डे विश्वामित्रयज्ञो नाम द्वात्रिंशः सर्गः

॥ ३२ ॥

81-8
25
835